

Каква росна зора!

Стани отъ сънь душице,

Запѣ славей въ горѣ ;

Излѣзь, излѣзь въ зорѣ.

Трепни, сънь остави,

Божественна дѣвице;

Прекрасното си лице

Яви прѣдъ менъ, яви.

Нощесь ся азъ наплакахъ

Самъ си отъ теб' далечъ.

Дойди сега тя чакамъ,

Да ти продумамъ рѣчь.

Да кажъ, да рекъ:

Нощьтъж какъ съмь прѣминѣхъ

Каквы злины влекъ

На страстьтъ въ пека !

Трепти отъ сънь въ горѣ

Съ другарче гълъбица,

И ты моя си птица ;

Излѣз', излѣз' въ зорѣ.

На тѣзъ, лжы зелены,

Дѣ цвѣтъ за насъ цвѣти,

Съ цалувчицы огненны

Любовь да запламти.